

[Poul Dam.]

kunne kalde et kompleks i forhold til de kooperative virksomheders antagne store konkurrenceevne.

Vort ønske om større lighed beror på, at vi ønsker en kraftigere selskabsbeskatning, som naturligvis også måtte omfatte mere end de rene aktieselskaber, og at vi ønsker en udstrakt offentlig kontrol med de private investeringer. Erhvervslivet kan ikke unddrage sig sin del af ansvaret for samfundsøkonomien ved de stadige henvisninger til de formentlig velsignelsesrige virkninger af den uahæmmede frie konkurrence og uahæmmede investering, og det gælder naturligvis i samme grad det private erhvervsliv og det kooperative erhvervsliv. Hvis de borgerlige partier vil acceptere erhvervslivets samfundsansvar og indordning under en fælles planlægning, kunne vi fra vor side godt tjene dem i at tilstræbe en ligestilling mellem de forskellige erhvervstyper, men nu er det næppe muligt at få tilslutning til de synspunkter fra venstre og de konservative, og derfor kan vi ikke, som man vel heller ikke kunne vente, have nogen sympati for gennemførelsen af netop disse lovforslag.

Johan Asmussen: De uafhængiges standpunkt med hensyn til kooperationsbeskatningen er der gjort rede for ved enhver lejlighed, hvor spørgsmålet har været til debat, af mit partis tidligere ordfører, hr. Mose Hansen.

Jeg skal følge det ærede medlem hr. Fogeds udmærkede system og indskrænke mig til at henvise til, at argumentationen fra vort partis side er anført sp. 768 i Folketingstidende 1963-64. Partiets standpunkt går ud fra vor principielle modvilje imod enhver form for usaglig forskelsbehandling. Vi er derfor for så vidt enige med begge de to foreliggende lovforslagskomplekser om, at man på dette område søger at modvirke en sådan forskelsbehandling ved at stile efter en ligestilling, en lighed imellem kooperationen og det private erhvervsliv; og hvad de to lovforslagskomplekser indbyrdes angår, da støtter vi venstres på grundlag af den argumentation, som er kommet frem fra venstres side, og som der er givet udtryk for dér, hvor jeg har henvist til det.

Jeg har i mit studium af, hvad der tidligere er blevet sagt ved behandlingen af denne sag, bl. a. med stor interesse læst den tale, som det ærede medlem hr. Fanger holdt den 31. oktober 1963 ved førstebehandlingen dengang. Jeg erkender, at det var ikke alene en lang, men også en særdeles instruktiv gennemgang af andelsbevægelsens historiske udvikling og en udmærket redegørelse for det konservative folkepartis synspunkter. Det var i og for sig en så fortrinlig tale, at jeg sådan set ikke skal fortænke det ærede medlem i, at også han selv synes, at den var så udmærket, at man egentlig ikke kunne gøre noget bedre end at gentage den ord til andet, praktisk talt som den er blevet holdt før. Jeg går ud fra, at det var en lille forglemmelse, at vi ikke fik spaltenummeret, men det er altså på spalte 754 i Folketingstidende for 1963-64, den findes. Det er en fortræffelig tale, og jeg er glad for at have hørt den, jeg vil ikke sige en gang til, for jeg har ikke hørt den før, men jeg har dog læst den.

Jeg skal ikke gentage noget af argumentationen i øvrigt, men jeg vil gerne — man kan måske sige: nu da vi er i den nævnte juleaftensstemning — føje to boller på den suppe, som er i kog i gryden. Det ene er i tilknytning til spørgsmålet om den udformning, som venstre har givet sit forslag, hvor man undtager indkøbs-, salgs- og produktionsforeningerne. Jeg har en fornemmelse af, at der måske kan være fare for, at man ved omgælder på disse områder kunne komme til at misbruge den skattefordel, som efter venstres udformning af forslagene stadig vil foreligge, og jeg vil mene, at det måske var rigtigt, at man under udvalgsarbejdet var opmærksom på, dels om der er fare for omgælse, dels om det er muligt at imødegå den. Jeg tænker på den eventualitet, at en indkøbsforening eller en produktionsforening kunne finde på at lade et aktieselskab stå som medlem, sådan at aktieselskabet derefter ganske frit kunne sælges til hvem som helst med den virkning, at resultatet måske ville blive en omgælse, som ingen havde tilsigtet. Det er måske et punkt, som det kunne være rigtigt at overveje nærmere i udvalget.

Jeg har en enkelt bemærkning i tilknytning til spørgsmålet om lempelse af aktie-